

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

Tacksamhet och glädje

Äldste Christian H. Fingerle, Tyskland

Områdessjuttio

För några år sedan var jag på en affärsresa i ett europeiskt land där kyrkan inte hade varit etablerad så länge. Jag fick möjlighet att sova över hos en familj som hade tagit emot Jesu Kristi återställda evangelium och där barnen nu fostrades i tron. Efter en lång dags arbete längtade jag efter att gå och lägga mig. Fadern kallade samman familjen i vardagsrummet, där min säng skulle vara, för att läsa skrifterna tillsammans med dem. Det var rena nöjet att se familjen sätta sig ner tillsammans och turas om att läsa längre avsnitt i Gamla testamentet och sedan berätta för varandra vad de tänkte om avsnitten.¹ Familjens hängivenhet fascinerade mig och gav upphov till frågan vilken effekt de här gemensamma ansträngningarna skulle ha i framtiden.

Allteftersom tiden gick kunde jag på avstånd betrakta den äldste sonens utveckling. Några veckor innan han var klar med sin skolgång utexaminerades han också från seminariet som han fått daglig undervisning i av sin mor. Han verkade som missionär utomlands i ett spansktalande land. Hans missionspresident berättade om hans stora förmåga och iver över

Äldste Christian H. Fingerle

att beröra människor när han undervisade. En kort tid efter att han kommit hem igen bad han sitt livs stora kärlek om hennes hand. Min hustru Sibylle och jag närvarade vid deras besegling i templet i Frankfurt. Slutligen såg jag ett historiskt fotografi av det unga gifta paret som tagits medan han verkade som grenspresident i sitt hemlands huvudstad, där de står bredvid en besökande Herrens apostel.

Ur de omtänksamma föräldrarnas synvinkel verkade det vara uppfyllelsen av profeten Jesajas oerhörda löfte: "Och på den dagen skall du säga: O Herre, jag vill prisa dig. Fastän du var vred på mig har din

vrede vänts bort, och du tröstade mig. Se, Gud är min frälsning, jag skall förtrösta och inte frukta, ty Herren Jehova är min styrka och min sång, och han har även blivit min frälsning. Därför skall ni med fröjd ösa vatten med fröjd ur frälsningens källor. Och på den dagen skall ni säga: Prisa Herren, åkalla hans namn, förkunna hans gärningar bland folken, kungör att hans namn är upphöjt. Lovsjung Herren, ty han har gjort härliga ting. Detta är känt över hela jorden. Ropa högt och jubla, ni Sions invånare, ty stor är Israels Helige mitt ibland er."²

När vi begrundar dessa lärdomar och principer kan följande frågor vara inspirerande:

- Finns det mer jag kan vara tacksam mot Herren för?
- Finns det sådant i mitt liv som jag bör ändra på för att göra rättvisa åt min kärleksfulle himmelske Faders förhoppningar?³
- Kan jag på ett effektivare sätt inbjuda Herren att trösta och återlösa mig?
- Hur kan jag få större tro på Gud så att jag inte är orolig eller rädd?⁴
- Vilka beslut skulle uppfriska min trötta själ?⁵

Vi lever i en speciell tid när många profetior håller på att uppfyllas.⁶ Jag är glad över alla

möjligheter som nu finns att ge betydande bidrag.⁷

Utdelningskort⁸ finns på många olika språk och hjälper till att sprida evangeliet till våra medmänniskor med annan kulturell bakgrund.⁹

På den nya webbsidan *Helping in the Vineyard*¹⁰ kan medlemmar och vänner till kyrkan aktivt hjälpa till genom att översätta texter, behandla multimedia och indexera släktforskningsdokument.

EFY,¹¹ den speciella flerstavs-aktiviteten för ungdomar, inspirerar och förändrar livet för tusentals ungdomar i och utanför kyrkan, från Italien till Island, från Portugal till Polen och från Kap Verdeöarna till Kroatien.

Allteftersom tempel fortsätter att byggas i Europa kommer fler och fler att bo tillräckligt nära för att tillsammans med nära och kära delta i frälsningsarbetet.

Vem är då inte tacksam och fylld av glädje? ■

SLUTNOTER:

1. Jämför med Josua 1:8: "Låt inte denna lagbok vara skild från din mun. Tänk på den både dag och natt, så att du håller fast vid och följer allt som är skrivet i den. Då skall du lyckas i det du företar dig, och då skall du ha framgång."
2. 2 Nephi 22; se också Jesaja 12.
3. Förutom andäktigt självrannsakan kan det också vara bra att be sin maka, sina föräldrar eller en god vän om råd.
4. Se Joh 14:27.
5. www.lds.org/si
6. 3 Nephi 1:13.
7. Matt 24:14.
8. Se den korta filmen *Use the pass-along cards* på den nationella webbsidan www.kirche-jesu-christi.org
9. Matt 25:35.
10. http://vineyard.lds.org
11. www.efy-europe.org

LOKALA NYHETER

Åren i seminariet och institutet

Efter 33 år som heltidsanställd lärare, ledare och koordinator inom seminarie- och institutprogrammet i Sverige, lämnar nu Erik Nilsson över ansvaret till Louis Herrey.

Lokala sidorna har bätt Erik Nilsson att sammanfatta sin tid inom seminariet och institutet. Han var med då det nya seminarieprogrammet började i Sverige 1973 och har följt utvecklingen sedan dess.

Så här berättar *Erik Nilsson*:

Det började 1973

I augusti 1972 när jag återvände från missionsfältet i Sverigemissionen kände jag att det fattades något av andlig karaktär för ungdomarna. Efter ett halvår kontaktades jag av Håkan Palm som berättade om ett nytt program som skulle börja i Sverige. Det kallades för "seminarieprogrammet". Ett studieprogram som riktade sig till ungdomar 14-30 år. Den första kursen var Nya testamentet. Håkan Palm var kallad som koordinator och ansvarig för programmet i Sverige under Ole Podhorny i Norge som var ansvarig för Norden. Jag kallades som supervisor i Sundsvalls distrikt där jag då bodde och arbetade som lärare i Sollefteå. I Sollefteå fanns inga elever då men en lärarstuderande i Härmösand, Lena Tingell, blev min första elev på distans. Hon är nu min älskade hustru sedan år 1975. Visst är Herrens vägar förunderliga!

Programmet var länge enbart ett hemstudieprogram. Tanken var att eleverna skulle stiga upp, be Fadern om Andens vägledning och sedan studera dagens stycke i skrifterna och i elevens studievägledning. De skulle även lära sig de tillhörande

Erik Nilsson slutar efter 33 år som seminarie- och institutkoordinator i Sverige.

FOTO LOUIS HERREY

nyckelskriftställena en stund varje vardagsmorgon. Programmet togs emot med stor entusiasm och uppmuntrades med olika roliga evenemang.

Många ungdomar har stärkt sin tro och fått egna vittnesbörd och en del har även anslutit sig till kyrkan med hjälp av erfarenheter från seminariet.

Institutet började 1975

En avgörande utveckling av programmet var när den stora gruppen delades i två 14-17 år och 18-30 år. Den äldre gruppen erbjöds att delta i Institutet, som riktade sig främst till gymnasie- och högskolestuderande. I Sverige inkluderades alla unga ensamstående vuxna. Den första kursen var i Mormons bok. Tilläggs materialet fyllde två A4-pärmar!

Heltidsanställning 1977

Kyrkans utbildningsråd i Salt Lake City beslutade 1977 att anställa en man på heltid i Sverige. Efter en anställningsintervju av äldste Joseph B. Wirthlin godkände president Spencer W. Kimball att jag skulle anställas inom Church Educational System på heltid med ansvar för Sverige.

Ett nytt blad vändes i mitt liv. Jag var då gift med Lena. Vi hade ett barn och väntade vårt andra. Vi ombads att flytta till Stockholm eftersom de flesta eleverna fanns där. Det var med blandade känslor jag lämnade mina föräldrar och hemmet på Övergård i Sollefteå med min lilla familj för att bosätta mig i Västerhaninge. Jag har hela mitt liv älskat min Frälsare, hans evangelium och möjligheterna att tjäna i hans kyrka och detta uppvägdde saknaden. Vi skulle komma att flytta fem gånger och få fyra barn till innan vi kom till Kungsbacka där vi nu bor sedan tolv år tillbaka.

Två heltidsanställda i CES i Sverige 1978

1978 beslutade Kyrkans utbildningsråd att ännu en man skulle anställas i Sverige med lokalisering

i Göteborg. Arne Hedberg anställdes, och landet delades upp i två delar. Förutom det institut som fanns i Stockholm fick nu Göteborg ett flerförsamlingsinstitut. I tre omgångar därefter fick jag åter ansvaret för hela landet beroende på Arne Hedbergs heltidskallelser i kyrkan eller uppdrag inom CES, vilket med tiden kom att kallas Kyrkans utbildningsverksamhet (KUV) och senare Kyrkans seminarier och institut.

Fokusering på undervisning

Ibland har jag mött kommentarer som: "Vilket underbart jobb du har att få sitta och studera skrifterna hela dagarna och få betalt för det!" Jag vill ta chansen att slå hål på den myten. Arbetet har bestått av fyra huvuddelar:

Den första prioriteringen har alltid varit *undervisning*. Förberedelserna för att undervisa, både lärare och elever, har tagit mycket tid. En viktig del av förberedelsen att undervisa om skrifterna är att studera dem. Jag utbildade mig till lärare och tycker det är spännande att förbereda och leda lektioner. I min patriarkaliska välsignelse tillkännages undervisning som en andlig gåva jag fått, men det kommer inte utan ansträngning.

Den andra delen var att besöka lärare, prästdömsledare, delta i olika typer av råd och liknande. I den här delen lägger jag också de *utbildningar* som jag själv varit på tillsammans med kollegor i Norden och Europa.

Den tredje delen är *resor*. Till att börja med reste jag runt i Sverige i bil och i viss mån med flyg. Senare år har det blivit mest tåg. Det är trevligt att resa men efter mer än 30 år av resande blir man rätt mätt på det.

Den fjärde delen av arbetet har varit *administration*. Jag känner djup tacksamhet till de sekreterare som hjälpt mig under dessa år: Lena Nilsson, Olga Haikonen, Ulla Källgren, Marcus Geuken, Tomas Nilsson och nu senast Mary Malm. De har inte skött all administration men det som de bidrog med var till mycket stor hjälp.

Morgonseminarium

Ett viktigt steg i seminariets utveckling var när vi började morgonseminariet. Den första klassen i Sverige som inte var i ett hem organiserades i Jönköping. Detta gav ungdomarna möjlighet att träffas ofta, stärka gemenskapen och sina vittnesbörd och förbereda sig för dagens utmaningar.

Områdespresidentskapet i Europa har nu satt upp ett viktigt mål att dagligt seminarium skall finnas tillgängligt för alla seminarieelever i Europa. Ansträngningar görs för att eleverna på olika sätt ska få daglig undervisning, till exempel på hemaftnar, lektioner i kyrkan, via internet osv.

Våra ungdomar ställs under allt mer negativt tryck och Herren vill ge dem allt det stöd som de behöver för att klara av sin resa tillbaka till sitt himmelska hem.

Centrer för unga vuxna

En annan viktig förändring var äldste L Tom Perrys introduktion av ”Institute Outreach Program” för unga vuxna i Europa. ”Outreach Centers” som nu heter ”centrer för unga vuxna” skapades. Med institutet som bas började man mer kraftfullt nå ut till fler unga vuxna både inom och utanför kyrkan.

Kyrkans medverkan på Släktforscardagarna

Anne-Sofie Wihlman

När ni läser detta närmar vi oss Släktforscardagarna som hålls i Norrköping för 25:e året. Kyrkan deltar även i år med en stor monter. Släktforscardagarna 2011 hålls på Louis de Geer konferenscenter i centrala Norrköping mellan den 26 och 28 augusti. Det är öppet för allmänheten lördagen den 27 augusti mellan klockan 9.00 och 17.00 samt på söndagen den

28 augusti mellan klockan 9.00 och 16.00. Ett sextital utställare är anmälda i skrivande stund, och det kommer att finnas mycket intressant att se och lära. För närmare information om kyrkans medverkan kan man kontakta Birgitta och Bo G. Wennerlund (tel 08-500 655 42 eller 0727-452 549). De uppmanar alla intresserade medlemmar att komma och besöka detta evenemang som

En framtid fylld med nya möjligheter

Det har varit ett stort privilegium att under 33 år få vara en liten del i mångas liv och få känna en gemenskap med vår Frälsare i detta arbete. Det känns lite vemodigt ibland att sluta men det känns rätt och gott att yngre krafter tar över.

Jag är make, far, svärfar, morfar och farfar till underbara människor. Nu kan jag ge dem en stor del av min tid liksom släktingar och vänner. Jag har förfäder som behöver mig och som jag behöver. Det finns många ungdomar och en del äldre som behöver patriarkaliska välsignelser under mina händer. Det finns bröder och systrar både i vår värld och i andarnas värld som behöver beseglas eller vigas för evigt av mig. Jag har hus och trädgård som behöver mig, musikinstrument och foton som längtar efter att användas och bearbetas. Jag och min hustru har vänner som vi dansar folkdans med. Min korg är fylld med möjligheter och välsignelser.

Jag känner mig rikt välsignad av Herrens hand och ser den spännande framtiden an med förtröstan. ■

Erik Nilsson verkar som patriark i Göteborgs stav och som beseglare i templet i Stockholm. Red. anm.

innehåller så mycket av både information och upplevelser. Se också evenemangets hemsida www.sfd2011.se. Arrangör är Sveriges Släktforskarförbund. Släktforscardagarna hölls förra året i Örebro och besöktes då av över 5 000 personer. Leroy Billberg ansvarade för kyrkans medverkan och Sven Luthman, Örebro församling, var med i organisationskommittén för hela

FOTO ANNESOFIE WIHLMAN

Utställningshallen i Örebro med Släktforscardagarna i full gång förra året — förhoppningen är att lika många kommer i år till Norrköping.

evenemanget. Kyrkans stora monter befann sig mitt i mässhallen och många av besökarna stannade till där och fick information av cirka 15 medlemmar om Family Search och indexeringsarbetet. Datorer fanns på plats och informationsmaterial med mera. Det hela var mycket välordnat tack vare många medlemmars medverkan i förberedelser och genomförande.

Medlemmar hjälpte också till med det praktiska under evenemanget. Marianne Manell satt tillsammans med andra släktforskare vid datorer och hjälpte besökare med släktforskningsproblem.

Geoffrey Fröberg Morris från Family History Department i Salt Lake City fanns också vid kyrkans monter tillsammans med sin kollega Jeff Svare. Family History

Department har cirka 180 olika ”collection projects” över hela världen, varav indexeringen är det största projektet (cirka 350 personer arbetar där med detta). Geoffrey Fröberg Morris bedömer att indexeringen är en lika stor utveckling av släktforskningen som när mikrofilmen kom, och att detta arbete är möjligt för alla att delta i. Han höll också ett speciellt föredrag om indexeringsarbetet och samarbetet med SVAR senare under Släktforscardagarna.

Släktforscardagarna är en sann guldgruva för oss medlemmar och släktforskningen är en otroligt fin missionär för kyrkan. Förhoppningen är att Släktforscardagarna i Norrköping ska bli lika bra som Örebro-dagarna! ■

Renovering av Borås kapell och chilifest

Eije Näsström, Borås

Helrenovering av kapell blir ibland nödvändigt. Borås kapell är just nu föremål för en sådan åtgärd och det enda som fortfarande fungerar i kapellet är MLS (datorprogram för medlemsuppteckningar). Den övriga verksamheten har för cirka ett år flyttats till Erikslundsskolan som ligger granne med Knalleland. Det var lite trögt i inledningsskedet och i vissa avseenden inte så stimulerande miljö. Då behövdes det uppmuntran och det var vad biskop Ralph Murray åstadkom genom att trots allt ordna den årliga ”Chili-festen”.

En sådan fest i Borås församling innebär att man tidigt en lördagsförmiddag samlas och gör en lagom lång promenad i naturen. I år bar det av till trakterna runt Björbostugan på Rya åsar strax norr om stan. Naturälskare och andra friskusar i alla åldrar gjorde den uppfriskande turen på promenadvägar där mycket snö fortfarande låg kvar och var en särskild utmaning för familjer med barnvagn. Längs vägen kom man också till skidbackar där många visade sina ungdomliga talanger att åka pulka.

Biskop Murray avstod från promenaden och uppehöll sig tillsammans med några medhjälpare i Eriklundsskolans kök där han kokade tre sorters chili — extra stark, medelstark och vegetabilisk. Det blev stor åtgång när vandrarna ”släpade” sig tillbaka från rya åsar till skolans matsal. Vi kunde alla konstatera att biskop Murray också är en mästerlig kock.

Nu tar medlemmarna nya friska tag med tillväxten i församlingen. ■

Nya sessionstider i templet i Västerhaninge

Anne-Sofie Wihlman

Tempelpresidentskapet vill påminna om att nya sessionstider nu gäller i templet. På tisdagar och fredagar har sessionen klockan 17.00 tagits bort och istället hålls sessioner klockan 18.00, 19.00 och kl 20.00.

Beseglingssessioner hålls tisdag och fredag klockan 13.00 och 20.00, onsdag och torsdag klockan 13.00 samt lördag klockan 12.00. Dopsessioner hålls tisdag-fredag klockan 15.00 samt lördag klockan 10.00. Templet önskar få anmälan i förväg om man planerar att delta i dessa sessioner.

Tempelpresidentskapet hälsar medlemmarna välkomna till templet och hoppas att de nya tiderna kommer att underlätta för medlemmarna att komma dit. ■

Lokala nyheter

Du är välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

Skicka artiklarna till:

Eivor Hagman,

Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663

För Stockholmsområdet:

Anne-Sofie Wihlman,

Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås

E-post: asw@bredband.net ■

NATHALIE BAZURTO

Louisiana Bazurto, Gubbängens församling

Nu när jag är 15 år har jag verkligen vuxit i min tro. Jag har utvecklats som person och min kärlek till min himmelske Fader och Jesus Kristus är obeskrivlig. Jag kan än idag inte förstå hur stor glädje man kan få av evangeliet. Jag är verkligen tacksam för att vår Herre känner oss väl, älskar oss och vill vårt bästa! Jag är också mycket tacksam för min familj.

Men jag vet att Herren inte ger oss en befallning utan en utväg och så är det med allt i livet. Så tack vare mina otroliga vänner som är så goda exempel i kyrkan, och genom skrifterna och speciellt genom bön, har jag fått mitt eget vittnesbörd och många svar. Jag har förstått att då jag är som lyckligast är då jag är min Herre närmast, och det blir vi genom att följa hans bud och de förbund vi har. Jag har också lärt mig att det är viktig att vara ett gott exempel och en missionär oavsett ålder, för man kanske inte själv är medveten om det men det kan få en person att komma tillbaks till kyrkan. ■

Vill du berätta om hur du fick ditt vittnesbörd? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar).

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Templets välsignelser

Ingemar och Ingrid Karlsson, Borlänge församling

Ingemar berättar: När templet i Stockholm var klart och invigt blev det enklare att komma till Herrens hus. Vi hade hunnit göra några resor till templet i Zollikofen — långa bussresor med fin gemenskap och fina vittnesbördsmöten under resan. Det var stort och mäktigt att besöka templet, men det tog lång tid.

Vi lärde oss älska templet i Västerhaninge och började vara där en vecka på våren och en på hösten. Efter några år blev vi kallade och avskilda som tempeltjänare. Det var väldigt nervöst att vara sessionsledare första gången, men tack vare Eskil Karlsson från Skellefteå som stöd gick det bra.

Vi hade som målsättning i många år att vi skulle gå på tempelmission när vi blev pensionärer. År 2000 fyllde vi båda 65 år och sade till våra ledare och tempelpresidenten att vi skulle vilja prova på och arbeta i templet några månader för att se hur det skulle fungera med allt. Tempelpresident Jenson ringde en måndag och ville att vi skulle komma till honom måndagen därpå klockan 9.00 och träffa äldste Rasband från områdespresidentskapet. Vi fick inte veta varför vi skulle träffa honom. Vi steg upp tidigt och åkte från Borlänge mot Västerhaninge — men dimma och bilköer i Stockholm gjorde att vi kom nästan en halvtimme för sent. Till vår överraskning blev jag kallad som andre rådgivare till den nye tempelpresidenten Arne Hedberg och Ingrid som assistent till tempelvärdinnan Gunnel Hedberg. Det var omtumlande och gripande!

Det blev en spännande och intensiv tid innan vi lärde oss klara alla våra nya uppgifter. Redan dagen efter kom två bussar med ryssar och en buss med litauer. Det var full fart i templet från början men ändå andligt och fint. Några dagar senare flög vi, president Hedberg, förste rådgivaren, president

HUR JAG VET

Mitt vittnesbörd

Louisiana Bazurto, Gubbängens församling

När jag var 7 år gammal började två systrar att undervisa mig och min familj om evangeliet. Mina föräldrar älskade evangeliet och tyckte att det gav stor glädje. Efter några månader döptes mina föräldrar, och efter ett år var det min tur.

Alla följde vi buden och de förbund vi hade ingått, men efter två år började jag gå fel väg. Jag vet inte riktigt hur det gick till, men plötsligt var jag helt emot kyrkan. Jag kände alltid inombords att det var något som sade till mig att Jesu Kristi Kyrka Av Sista Dagars Heliga var den sanna kyrkan, men jag ignorerade det totalt. Efter

ytterligare två år, då jag var 12 år gammal, kände jag mig som världens olyckligaste människa. Jag gillade inte mitt liv alls, och ville känna den glädjen jag en gång gjorde då jag var aktiv i kyrkan.

Varje söndag sade mina föräldrar att jag borde gå till kyrkan, men varje gång hade jag en ursäkt. Antagligen var jag sjuk, trött, eller hade mycket plugg.

Men en söndag då jag var helt förkrossad och inte visste vad jag skulle göra, kände jag så starkt att jag skulle följa med mina föräldrar till kyrkan. Jag kommer ihåg den dagen. Jag var så lycklig när alla möten var över. Jag kände att jag kanske skulle kunna börja tro på kyrkan igen. Men det var ungefär då hela min familj slutade gå till kyrkan.

Durrans och jag till Frankfurt där det var en stor områdeskonferens. Där fick jag beseglingsrätten av aposteln Boyd K. Packer, en härlig stund med hans händer på mitt huvud.

Många som besöker templet går bara på begåvnings-sessioner. Det är synd, för det är så upplyftande och fint att gå på förberedande sessioner. Man bör lyssna till alla vackra ord och löften som uttalas där. Självt känner jag mig privilegierad som får arbeta som beseglare. Det kan vara väldigt gripande stunder i beseglingsrummet när par och familjer, både levande och döda, beseglas för evigt.

Jag vet att templet är Guds hus och att det är ett nödvändigt kärleksarbete som utförs där för både levande och döda. När vi arbetar i templet blir vi rikt välsignade.

Ingrid berättar: När vi blev kallade till templet år 2000 välsignade Herren oss så att vi kunde åka från hus och trädgård i ett och ett halvt år. Vi åkte hem ungefär en gång i månaden för att ta hand om det viktigaste och det gick bra.

Det var en annorlunda tid i vårt liv, en fantastisk tid som gick väldigt fort. Det var mycket folk i templet — många ryska veckor under året förutom medlemmar från de baltiska staterna, Danmark, Norge och Finland (samt de spanska syskon som bodde i Sverige). Det blev många språk att hålla reda på! Vi fick möjlighet att lära känna syskon från alla dessa länder. Men framför allt fick vi lära känna vårt kära tempelpresidentpar Arne och Gunnel Hedberg som vi trivdes så bra att arbeta tillsammans med.

Jag fick också uppleva andliga stunder att minnas och glädjas över och inspiration och vägledning många gånger då det behövdes. Fick även bekräftelse från syskon i andevärlden om deras tacksamhet för det arbete som utförts för dem.

Jag kommer alltid att vara tacksam för möjligheten att få tjäna i templet tillsammans med min man och få ta del av templets välsignelser! Vi behöver dessa välsignelser så väl i den tid vi lever

Ingemar och Ingrid Karlsson

i. Jag är också tacksam för visionen om framtiden, som vi kan få i templet. Jag vet att det finns kraft att hämta där och även välsignelser för mina nära och kära. ■

Vill du berätta om en andlig upplevelse?
Skriv cirka 300–500 ord och skicka
till eivorhagman@hotmail.com eller
asw@bredband.net (för Stockholms stavar).

Vi efterlyser också bidrag till rubrikerna
Favoritskriftställe (för ungdomar) och
Försöker likna Jesus (för barn).